

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/6/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011457
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011457.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Martina Vozára v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 17. februára 2026 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/106/2025 zo dňa 14.11.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/37/2022 zo dňa 30.09.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp zn. 3To/73/2022 zo dňa 01.12.2022 bol A. B. odsúdený pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona a pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, na výkon ktorého nastúpil dňa 01.12.2022, a ktorý má predpokladane, po započítaní väzby v tejto trestnej veci (06.05.2022 – 01.12.2022), vykonať dňa 06.05.2027

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/106/2025 zo dňa 14.11.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol výrokom I. odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Zároveň mu bola výrokom II. podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 3 (tri) roky spolu so zákazom požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože prokurátorka podala proti nemu v zákonnej lehote sťažnosť v neprospech odsúdeného zahlásiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. Sťažnosť prokurátorka dodatočne písomne odôvodnila a uviedla, že dôvodom podania sťažnosti je závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti násillného a sexuálneho charakteru, pri ktorej, vzhľadom na ústavom konštatované stredné riziko recidívy a čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, existuje obava a pochybnosť o splnení materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Vzhľadom na uvedené prokurátorka navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že návrh odsúdeného zamietá.

K sťažnosti prokurátorky sa písomne vyjadril odsúdený. Uviedol, že na verejnom zasadnutí všetko oľutoval. Keďže sa skutok stal pod vplyvom alkoholu, odsúdený absolvoval ústavné alkoholické liečenie v ÚVTOS Sučany, ktoré trvalo 3 a pol mesiaca, kde sa zapájal do všetkých aktivít, zúčastňoval sa športových aktivít, získal 5 kladných zápisov, nebol problémový a nemal ani záporné zápisy. V ÚVTOS Dubnica nad Váhom je odsúdený zaradený do zamestnania, prácu vykonáva zodpovedne, za čo bol dvakrát odmenený pochvalou, asi rok chodí na besedy o alkohole. Ďalej absolvoval špecializovaný resocializačný a výchovný vzdelávací program o zamestnaní. Keby bol odsúdený prepustený na slobodu, ihneď môže nastúpiť do zamestnania, prácu má zabezpečenú. Odsúdený býva v rodinnom dome s matkou, dvomi bratmi, švagrinou a synovcom. Matke, ktorá má 77 rokov a zdravotné problémy, by chcel finančne pomôcť. Po prepustení na slobodu by chcel absolvovať ročné alkoholické liečenie ambulantnou formou. Odsúdený preto žiada krajský súd o zrušenie sťažnosti prokurátorky.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie im predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhol svoje podmienkové prepustenie. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátorka v dôvodoch sťažnosti ani nenamietala existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienkovo prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienkové prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným

v ustanoveniach o podmienkovom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienkového prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného

činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátorky, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni stráženia, je stabilizované a na požadovanej úrovni. Napokon z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate len príkladne, s bezkonfliktným a vzorovým správaním, o čom svedčí aj získanie 4 disciplinárnych odmien. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Zároveň u odsúdeného nebolo zistené žiadne porušenie interných predpisov či akékoľvek udelenie disciplinárneho trestu. Kritické a záťažové situácie a spory rieši spoločensky akceptovateľným spôsobom. Pravidelne sa zapája do aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti aj do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti. Pracovne je zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom, pričom si dlhodobu plní svoje pracovné povinnosti svedomito. V ústave absolvoval aj špecializovaný resocializačný a výchovný vzdelávací program Zamestnanosť, počas ktorého sa aktívne zapájal do činností a aktivít vzdelávacieho programu. Ústav nakoniec odporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Vo vzťahu k sťažnostnej námietke prokurátorky, že odsúdený je len čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že odsúdený si z hľadiska svojho vyjadrenia pred súdom prvého stupňa dostatočne uvedomuje, čo spáchal, pričom svoje konanie oľutoval a vyjadril odhodlanie viesť do budúca riadny život s tým, že po prepustení má možnosť hneď sa zamestnať ako stavebný pracovník. Odsúdený absolvoval v ÚVTOS pre mladistvých Sučany ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a po prepustení z výkonu trestu by mal pokračovať v protialkoholickom liečení ambulantnou formou. Pritom ani ústav na výkon trestu nekonštatoval, že by nepriznával svoju vinu alebo nevyjadroval ľútosť s tým, že u neho možno badať „len“ prvky ospravedlňovania, keď nad spáchaným trestným činom prejavuje ľútosť, avšak časť viny prenáša na alkohol. Podľa názoru krajského súdu len čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej

činnosti nemôže byť jediným dôvodom pre záver, že by nespĺňal prvú materiálnu podmienku pre podmienené prepustenie.

Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k preukázanému zlepšeniu. Zo správania odsúdeného pritom nevyplývalo že by sa jednalo o účelové konanie, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmienené prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený síce má v odpise z registra trestov evidované 4 záznamy, avšak v 3 evidovaných prípadoch boli odsúdenému uložené podmienené tresty odňatia slobody, kedy sa vo všetkých skúšobných dobách odsúdený osvedčil, t.j. všetky tieto odsúdenia už má zahladené a zároveň ide o 30 ročné trestné veci (záznamy). Taktiež je potrebné prihliadnuť k tomu, že na trestnú minulosť odsúdeného nie je možné nazerať len podľa počtu záznamov evidovaných v registri trestov. V tomto smere nemožno opomenúť tú skutočnosť, že na odsúdeného pred spáchaním trestného činu, pre ktorú má byť v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo pôsobené výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody, odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátorky, ktorá poukázala len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Doterajší čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody aj podľa názoru krajského súdu odsúdený využil na to, aby si uvedomil škodlivosť svojho konania, pre ktoré sa „ocitol“ vo výkone trestu odňatia slobody, pričom prejavil aj odhodlanie zmeniť svoj život, ktoré považoval krajský súd za uveriteľné. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života. K dosiahnutiu tohto cieľa má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami, ktoré podľa názoru krajského súdu budú efektívne spolupôsobiť v záujme vedenia riadneho života odsúdeným po podmienenom prepustení.

Tieto okresným súdom „určené podmienky“ podmieneného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného i na slobode, a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného pod hrozbou vykonania si zvyšku trestu odňatia slobody.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.